

6.1. Élet- és magzatvédelem

6.2. Magzati jogvédelem

6.3. Az abortusz következményei

6. Művi terhesség-megszakítás bio-pszicho- és szociopatológiai szempontjai. Élet- és magzatvédelem. Magzati jogvédelem. Az abortusz következményeiről

6.1. Élet- és magzatvédelem

Magyar nyelvünk szép meghatározását hordozza a női terhességnek: **„áldott állapotban van”**. Ehhez képest a „terhes” megnevezés több negatív töltést hordoz. Ennél fogva a *terhesség-megszakítás* fogalma másként hangzik, mintha azt mondanánk: ***áldott állapot megszakítása***. Tény, hogy a kialakult helyzet általában terhes mindenki számára, az anya sok esetben egyedül marad. A művi beavatkozás másik terminus technicusa az ***abortusz***.

Az abortusz kifejezés latin szóból származik: aboratio-, nis vagy abortus-, us, jelentése: koraszülés. Származéka is erre utal: abortivus, mely korán születettet jelent. Magyar nyelvben az orvosi értelmezésben az *abortál* jelentése elvetélést, az *abortusz* pedig vetélést jelent, azaz a magzati élet kioltását a fejlődés egy szakaszán (Rezi, 2005).

Miért kell **életvédelemről** beszélni? A magzati állapot védelme sokrétű problémát vet fel és több szakterületet érint: biológiát, medicinát, jogot, etikát és teológiát. Ezen felül gondolni kell az egyéb külső behatásokra, melyekkel szemben az életet védeni kell.

Jóllehet az abortusz a terhesség megszakításáról szól, amely elvileg megismételhető élettani folyamatot feltételez, lényegét tekintve azonban az abortusz ***magzatölést*** jelent, amely **az egyszeri, (megismételhetetlen) élet megszakítását, kioltását jelenti**. Ezért szükséges életvédelemről beszélni.

Mikortól számít életnek az élet?

A kérdés egyetlen illetékes fórumtól sem nyer teljes érvényű megfogalmazást. Ha a csírasejtek összeolvadása pillanatától, akkor az életvédelem azonnal érvénybe lépik. Ha csak késleltetve számítjuk az individuális élet létét, akkor más megfontolások érvényesek.

Az Ókorban, **Arisztotelész** úgy tartotta, hogy az emberi magzat ***successive* azaz folyamatosan, a 40-80. napon nyeri el emberi individualitását**. Ez a meglátás még a középkorban is ismert és elfogadott volt, holott létezett már olyan felfogás is, mely az emberi életet a fogantatástól számolta, más felfogás pedig csak a születés pillanatától.

Aquinói Tamás szintén ismerte a ***successiv*** fejlődés tanítását és úgy vélte, hogy a kezdeti időszakban elkövetett abortusz ugyan bűn, de nem gyilkosság. A 80. nap után végzett megszakítás pedig egyenesen emberölésnek számított.

Luther Márton és **Kálvin János** nem tettek lényegi különbséget a magzati létállapotok közt. **Bibliai alapokra hivatkozva a megfogant életet teljes értékűnek tekintették (2Móz 21,22) (Rezi, 2005).**

A 17. században az anglikán puritán felekezetek szexuális erkölcstelenség alapján ítélték el az abortuszt. **1803-ban elsőként próbálják törvényes keretek közé szorítani a terhesség-megszakítást**, ám ennek hatékonysága a magzat *successiv* állapotának megítélési nehézsége miatt nem töltötte be a kívánt hatást. Az abortusz miatt itt már halálbüntetés járt.

A női petesejt orvosi felfedezése után (Von Baer, 1927) nyilvánvalóvá válik, hogy a nőnek és férfinak egyformán szerepe és felelőssége van a megfogant élet felett.

A modern természettudományok kimutatták, hogy a megtermékenyülést követően, a beágyazódás következtében elkezdődik az **individuáció** folyamata. A magzatnak ebben a kezdeti állapotban is már megvan a teljes kromoszómaállománya, tehát mindene, ami a teljes személyiség kibontakozásához kell.

Megállapítható, hogy noha a modern tudományok sokat tudnak már a megtermékenyülés folyamatáról, az élet születésének momentumát mégsem lehet egyértelműen megtalálni és kimutatni (Weber, 1999).

A magzat méhen belüli fejlődésfolyamata megtekinthető ezen a négyperces [animáción](#).

6.1. Élet- és magzatvédelem
6.2. Magzati jogvédelem
6.3. Az abortusz következményei

6. Művi terhesség-megszakítás bio-pszicho- és szociopatológiai szempontjai. Élet- és magzatvédelem. Magzati jogvédelem. Az abortusz következményeiről
--

6.2. Magzati jogvédelem	
<p>Vannak a magzatnak jogai? Beszélhetünk a megfogant élet jogköréről, jogvédelméről, netán jogi képviseléről?</p> <p>A fejlődő államok propagálták először az abortusz legalizálását (18-20. század) és ugyanitt látott napvilágot— mintegy ellenreakcióként—a magzatot védő alkotmányos jogok megalkotása (20. század).</p> <p>Az abortusz liberalizálását propagáló politikai és társadalmi platformok gyakran hivatkoznak a történelmi állapotokra, mely szerint még az ókorban sem létezett abortusztörvény, azaz nem tiltották a magzat elhajtását.</p> <p>Valóban, a művi abortuszra felhatalmazó jogszabályt, a megengedhetőség ideológiáját a 20. századig senki nem képviselte. Mindez azt igazolja, hogy a méhmagzat apa és anya általi szándékos elpusztítása Róma császárkoráig az emberiség történetében gyakorlatilag jog által érzékelhető módon nem létezett. Felbukkanását követően azonban súlyos jogi szankcionálás alá esett (Jobbágyi, 1997).</p>	

A szabad abortusz lobby képviselői, mint pl. Simone de Beauvoir arra hivatkozik, hogy a „római jog nem védte az embrió életét, nem is tekintette a nasciturust emberi lénynek... A hanyatlás korában az abortusz normális eljárásnak számított, annyira, hogy a törvényhozók sohasem merték betiltani... A keleti társadalmakban és a görög-római társadalmakban is megtűrte a törvény az abortuszt”.

Jobbágyi szerint ezek a kijelentések nem helytállóak, ugyanis a források közvetlen elemzéséből pontosan ennek ellenkezőjét lehet megállapítani (Jobbágyi, 1997).

Azt kell látnunk, hogy a 20. századi abortusztörvény pro és kontra képviselői eltérő jogi alapokra hivatkozva érvelnek. Nincs módunkban ezekkel az álláspontokkal vitatkozni, de néhány tényszerű adatot érdemes megvizsgálni.

A magzat élet-értéke nem vallásfüggő

Az állapotos nő és a magzat védelme az ókori kultúrákban nem csak ismert, de törvény által védett kategória volt.

Hammurabi babiloni király idejéből (Kr.e. 1750) fennmaradt feljegyzések igazolják, hogy a véletlenül vagy akarattal bántalmazott anya vetélését akár halállal is büntették. A Biblia tanításában ismét találkozunk az anya és méhmagzat védelmével és fontosságával, melyet törvény szavatolt (2Móz 21). Mindez igazolja, hogy az ókori ember számára az anyaméhben élet van, melynek élet-értéke van, védelemre szorul és Isten áldását hordozza (1Móz 25,23/ Bír 13,7/ Jer1,5).

A magzati élet védelmét biztosító törvényi rendelkezések mellett nem találni abortuszellenes törvényi rendeleteket. Ennek lehetséges magyarázata, hogy az művi terhesség-megszakítás nem öltött milliós nagyságrendet, ennélfogva nem is kellett tendenciózusan tiltani.

Az ókori görög kultúra írásos forrásaiban (Platon, Arisztotelész) sem találunk olyan feljegyzést, mely az abortuszt, mint jogot, vagy mint lehetőséget férfi vagy nő számára leírná. (A görög kultúrában a nőnek nem is lehetett férfitől elvonatkoztatott önálló joga—főleg nem az abortuszra).

A római jogban először találkozunk a magzat jogainak megfogalmazásával. A magzat, ugyan nem egyenlő az anya testével, de életét, megmaradását „gondnok” védi. A magzat ellen történő külső behatást büntetés kíséri.

A kora keresztyén közösségek jézusi értékrendje messze az élet megóvása mellett szóltak. Augusztinus egyházatyja szintén a magzatvédelem mellett szól, kifejtve, hogy a méhen belüli élet már élet, és annak megölése gyilkosságnak számít (Jobbágyi, 1997).

Az egyház abortuszt megengedő első jogi megfontolása a 12. században Nápolyi János nevéhez kötődik. Ha az anya élete vesélyeztetett a magzat állapota miatt, abban az esetben megengedett a terhesség-megszakítás.

Mindezek ismeretében megállapítható, hogy a magzat védelme és élet-értéke a különböző kultúrkörök saját „terméke” és nem a keresztyén értékrend hatása bontakozik ki benne. Tehát a magzatvédelem az ókori és középkori uralkodó kultúrák sajátos, lényeges alkotóeleme.

A magzat életjogai Magyarországon

- 1000-1875 a méhmagzat vitathatatlan védelme
- 1875-1945 a kapitalista jogszemlélet, abszolút védelem majd engedékenység
- 1945-1990 a magzati jogok tagadása
- 1991- Magzatvédelmi törvény
- Ma tovább folyik a jogi egyeztetés

A magzati élet szekuláris értelmezése

Azokról az országokról és társadalmakról kell szót ejteni, melyek a világvallások és a nagy civilizációk szemléletét elutasítva hátat fordítottak a hagyományos magzatot védő felfogásnak. **Ahol az egyház befolyása csökkent, vagy eltűnt, ott az új ember értéke jelentősen leértékelődött.**

A női önrendelkezést abszolutizáló felfogás **két magzat-ellenes szempontot tárgyalt**. Az első a magzatot, mint **agresszort** állítja be, mint aki korlátozza szabadságukat, anyagi lehetőségeiket, kényszeríti a szülőket, hogy vele foglalkozzanak, hogy ellássák őt, gondoskodjanak róla, igényeit, szükségleteit kielégítsék. stb. Ez a felfogás a magzatot agresszornak tartja, de embernek tekinti.

A másik felfogásban az emberi minvől fel sem merül. A magzat élet-értéke minimális, egy nem kívánt organizmus, melyet a nő testéből el kell távolítani.

Álljon itt ellenpéldaként **a Romániai Református Egyház Zsinati Főosztályának bioetikai állásfoglalása:**

<p>1. Az életről szóló bibliai tanítás arra kötelez minket, hogy az életet – már indulása pillanatától kezdve – féltő tisztelettel óvjuk. Tiszteljük az édesanyákat és az anyaságot, neveljük a fiatalokat a szülői hivatásra. Különös kötelességünk védelmezni a magzat életét, felvilágosítani a szülőket minden, a megtermékenyített petesejt és a magzat elpusztításával járó eljárásról, de elsősorban a művi terhesség-megszakításról. A magzat élete éppen úgy viszonylagosan önálló élet és Isten törvényének (a <i>Ne ölj!</i> parancsolatnak) tilalma és oltalma alatt áll, mint minden ember élete.</p> <p>A református keresztyén gyülekezetnek tisztában kell lennie saját segítő megbízatásával, amikor a gyermekvállalásban érintett fiatalokat gondoskodásával körülvéshi, konfliktusaik megoldásában pásztorilag részt vállal.</p> <p>2. A magzat sérthetetlenségének feladásáról csak nagyon kivételes helyzetben lehet beszélni, és csak akkor, ha az érintettek már minden más lehetőséget kimerítettek. A Zsinat szeretné mindenkivel megértetni, hogy a magzatelhajtás bűn, amely súlyos fájdalmat és szenvedést okoz minden érintettnek: az orvosnak, a családnak, az egész rokonságnak, a nemzetnek, a keresztyén gyülekezetnek, de elsősorban és legfőképpen az édesanyának. A szaporodásra és sokasodásra kapott parancsot megelőzi Isten áldása (1Móz 1,28). Ennek értelmében a felelőtlen terhesség-megszakítás egyben áldásmegszakítás is.</p> <p>A gyülekezet Isten színe előtti felelőssége, hogy osztozzék az érintettek fájdalmában és szenvedésében (különösen az édesanyáéban), amikor ezt a nehéz erkölcsi döntést meghozzák.</p> <p>3. A református egyház tanítása szerint a természetjogból és nem a Szentírásból következik az a vélemény, hogy embernek tekintendő az is, aki még csak ezután lesz ember: a magzatot így a személyiség védelmének joga és más emberi jogok illetnék meg. A világi törvényekkel egybehangzóan elfogadjuk, hogy ilyen jog csak az élve született utódokra vonatkozik.</p> <p>A terhesség-megszakítást summásan gyilkosságnak nevezni nemcsak jogilag, de keresztyén etikai szempontból is túlzás. Hiszen ha bibliai alapon elfogadjuk azt, hogy Isten az élet érdekében az élet feláldozását is kérheti, akkor a terhesség művi megszakítását bizonyos, az alábbiakban felsorolt esetekben, orvosi véleményezés alapján indokoltnak tartjuk:</p> <ul style="list-style-type: none">• ha a terhesség további fenntartásával az édesanya élete veszélyben van;• ha a terhesség fenntartásától vagy a szüléstől az anya szellemi-lelki összeomlása várható;• ha a születendő gyermek nagy valószínűséggel fogyatékos lesz;• ha a terhesség nemi erőszak következménye, kivéve, ha az édesanya vállalja gyermekét;• ha a leendő édesanya kiskorú. <p>Az egyház kötelessége, hogy a fenti határhelyzetekben lelki-gondozóként álljon az édesanya mellé, egészséges és befogadó közösségként vegye körül az érintett nőket és házaspárokat. Az érintetteknek meg kell tudniuk, hogy az egyházban mindig számíthatnak közösségi támogatásra, lelki vigasztalásra és szakszerű tanácsadásra. Viszont hangsúlyozzuk, hogy a fenti öt esetben csak a bűnbánat feltétele alatt fogadhatjuk el a terhesség-megszakítást. Az az édesanya, aki kénytelen az abortusz mellett dönteni, nem nyerhet eleve felmentést a „ne ölj!” tilalma alól. Bármilyen áldozattal jár is mindegyik felsorolt esetben a születendő élet melletti döntés, az édesanyát mind a vállalásért, mind a nem vállalásért hozott személyes áldozata miatt tisztelet illeti meg.</p> <p>A Romániai Református Egyház tanítja, hogy a születendő életet, már indulása pillanatától kezdve, féltő tisztelettel óvni kell. Isten mind a születendő, mind a megszületett gyermekeket a család és a gyülekezet oltalmazó közösségeibe helyezte, ezért egyházunk támogatja a keresztyén házasságot és a családot.</p> <p>Arra hívja fel mind a hívőket, mind az egyházon kívüli társadalmat, hogy tiszteljék az édesanyákat és az anyaságot, a szülői hivatásra neveljék a fiatalokat. Tagjai számára különös kötelességnek tartja védelmezni a magzati életet, amelynek elfogadása Isten áldásával jár, elutasítása vagy elpusztítása pedig az áldás visszaautasítását jelenti.</p>

6.1. Élet- és magzatvédelem

6.2. Magzati jogvédelem

6.3. Az abortusz következményei

6. Művi terhesség-megszakítás bio-pszicho- és szociopatológiai szempontjai. Élet- és magzatvédelem. Magzati jogvédelem. Az abortusz következményeiről

6.3. Az abortusz hatása a világra

A fogamzásgátlás és abortusz által a társadalom egy utópiát igyekszik megvalósítani, mely szerint **minden élő gyermek joga, hogy szeressék és kívánt legyen**. Ez azt jelenti, hogy **ha valakit nem kívánnak, nincs joga az élethez**. Ezzel egy újfajta egzisztenciális félelmet vezettünk be a világba. Az, hogy élünk mostanság attól függ, hogy szerettek-e bennünket vagy sem. Ebből következik, hogy **„nem önmagamért vagyok értékes, személyes értékem viszonylagos... De ha én nem rendelkezem abszolút, Istentől kapott értékkel, akkor más sem. Eldobható vagyok, de ők is azok”** (Ney, 2001)

Statisztikák abortusztúlélőkkel

A posztabortusz szindróma hatását vizsgálva a következő eredmények láttak napvilágot:

- 27% a kérdezettek közül érezte, hogy szülei abortálni akarták;

- 35%-nak volt abortált testvére;

- 23% érezte, hogy nem érdemli meg, hogy életben legyen;

- 54% identitászavarral küzdött;

- a kelet-európai országokban 1970 után a nők 90%-nak volt abortusza, ennél fogva—

- a 20-25 évesek 80 %-a abortusztúlélő;

- becslés szerint a nyugati országokban született gyermekek 85% abortusztúlélő (Ney, 2001).

Ha mindezt összevetjük, kiderül, hogy a lakosság nagy százaléka abortusztúlélő. Mi következhet ebből?

Az abortuszok hatása a társadalomra

Pszichológiai hatás:

- a túlélők nem tudnak bízni, vagy újra megbízni, hiszen még szüleikben sem bízhattak;

- nem, vagy csak nehezen tudnak szembenézni önmagukkal;

- kételkedők a szeretettel szemben: *„ha az egyiket megölték, hogyan szerethetnek igazán engem?”*

- a túlélők félnek éretté válni: nem vállalnak felelősséget, gyakran panaszkodnak.

- nehezen tudnak elégedettek lenni, ezért sokan céltalanul költekeznek;

- boldogtalanok, mert nem képesek az önfeledt öröm megélésére;

- passzív részvétel a felelősségteljes helyzetekben;

- az abortusztúlélők haragszanak szüleikre, de nem tudnak mit kezdeni haragjukkal, mert félnek a kapcsolatuk elvesztésétől. Ez a félelem kivetülhet a saját gyermekeire, ami hajlamossá teszi a terhesség megszakítására.

LEGÁLIS TERHESSÉGMEGSZAKÍTÁSOK SZÁMA		
	ÉV	FŐ
	1956	114 086 *
	1957	123 383
	1958	145 578
	1959	152 404
	1960	162 160
	1961	169 992
	1962	163 656
	1963	173 835
	1964	184 367
	1965	180 369
	1966	186 773
	1967	187 527
	1968	201 096
	1969	206 817
	1970	192 283
	1971	187 247
	1972	179 035
	1973	169 650
	1974	102 022
	1975	96 212
	1976	94 720
	1977	89 097
	1978	83 545
	1979	80 767
	1980	80 882
	1981	78 421
	1982	78 682
	1983	78 559
	1984	82 191
	1985	81 970
	1986	83 586
	1987	84 547
	1988	87 106
	1989	90 314
	1990	91 366
	1991	89 931
	1992	87 065
	1993	75 258
	1994	74 491
	1995	76 957
	1996	76 680
	Összesen:	5 023 976
*A spontán és a művi vetélés együttesen (forrás: Magyar Statisztikai Évkönyv)		

A reménytelenség ördögi köre: az abortuszok számnövekedése együtt jár a gyermeklétszám csökkenésével, ennek következménye pedig a reménytelenség és értelmetlenség térnyerése a társadalomban. A remény azon a szükségleten alapszik, hogy önmagunkat, találmányainkat és környezetünket a következő nemzedék számára megőrizzük. A gyermeklétszám csökkenése a reménytelenséget generálja, a reménytelenségben élők még kevesebb gyermeket vállalnak...

Az abortusztúlélők számára különösen nehéz a világ jövőjével törődni, hiszen a saját jövőjüket érzik bizonytalannak (Ney, 2001).

Kivételesen álljon itt egy ellenpélda, egy abortusztúlélő személyes története által:

[a videóra kattintva a felvétel megtekinthető.](#)